

ORKDAL

MENIGHETSBLAD

Nr. 6

SEPTEMBER 1973

22. årgang

Bispevisitas

Ordet biskop betyr tilsynsmann. Det vil si at biskopen skal ha tilsyn med menigheter og prester i sitt bispedømme. Denne oppgaven utfører han ikke minst gjennom visitasene, som er forutsatt utført med jevne mellomrom.

I våre dager er det ikke den kri-

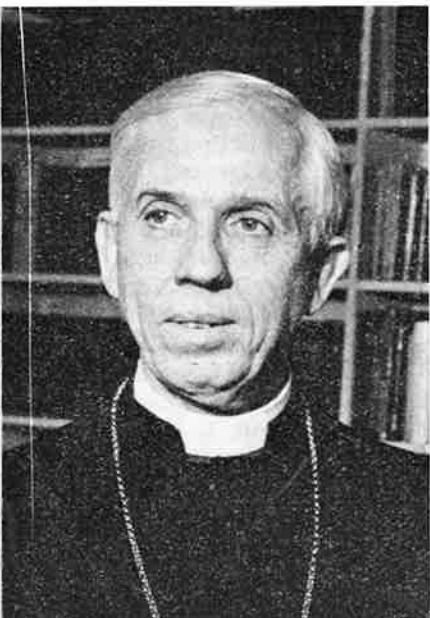
tiske saumfaring som er det mest fremtredende ved slike anledninger. En visitas betyr et kall til oversyn og besinnelse og drøfting. Biskopen ønsker å være til inspirasjon og gi kveik i arbeidet. Det gjelder både for menighet og prest.

Det er 9 år siden siste visitas i Orkdal. Siden har Orkla ført mye vatn til fjords. Noe har skjedd også når det gjelder det kristelige og kirkelige liv og arbeid i prestegjeldet. Nye oppgaver banker på døren, nye tiltak melder seg, og spørsmålet om hvor effektivt vårt arbeid er, kommer vi ikke utenom. — Nå får vi besøk av biskopen fra 18. sept. og de følgende dager.

Det er lagt opp et tett program for visitasen. Det er gjengitt annetsteds i dette nummer av bladet.

Med disse linjene vil vi innby menighetene til de forskjellige samvær, og håper at flest mulig vil slutte opp om dem. Vi sier vel møtt til de hundrer av skolebarn som møter på kirkegolvet, til lærerne, som det

(Forts s. 3).

Ny sokneprest og prost

Det er for lengst kjent av alle at Snåsapresten Kaare Rogstad er utnevnt til ny mann i den kyrkjelege sjefsstolen i Orkdal prestegjeld og Orkdal prosti etter Olaf Havidal. No forstår vi det elles slik at Rogstad ikke ønsker å figurere som sjefs-type. Han presenterer seg sjølv

som ein enkel mann av folket. Og faktisk ser han også slik ut. Vi ønsker han, familien hans og oss sjølve til lykke med utnemninga. Vel møtt og velkommen til Orkdal. Her er det stor forventning og mye hjaererom. Familien gir sjølvpresentasjon på siste side i bladet.

Flagget

Flagget vårt har korsform. Det er det kristne hovudsymbol. Vi tilhører ein kristen kulturkrins, vi bur i eit kristent land. Dei siste påstandene vil ein vel seie er litt frynsete i kantane. Men det er godt av og til å sjå det positive og ikkje berre stirre seg blind på det som synest svikte.

Flagget er det god grunn til å vere glad i og stolt av. Ei skikkeleg flaggstong skulle kvar heim skaffe seg. Den vesle æra skuldar vi fridom, fedre og tradisjon. Dessutan skulle vi bruke flagget oftare. Dagar som 8. mai, 7. juni, 29. juli burde ikkje ha nakne flaggstenger. Eg minnest eg ein 1. påskedag såg to flagg oppe i mitt prestegjeld. Alle nakne flaggstenger var til lita ære for oppstandelsen og vårt kristne land. Ein kan forkynne med flagget, forkynne kristen realisme og glede.

Ved gravferder i dalen heng flagget på halv stong. Det er rett og godt at vi kan få uttrykke oss slik. Men i ei kristen gravferd, same kor smertefull og djupt tragisk den enn er — så tilkaller vi ikkje hedenske gråtekoner. Vi blir ikkje i sorga. Hovudpoenget for oss er trass i alt vondt, framtid og håp. Korset i flagget skal også vere sigersymbolet. Difor synest eg det er ei djup og god forkynning i det at vi heiser flagget til topps etter jordfestinga. Som kristne sørger vi ikkje utan håp. Med å heise flagget til topps forkynner vi trua på oppstandelse og nytt møte i Guds rike.

ige.

SLEKTERS GANG**Døpte****Orkland.**

13. 5: Kåre Inge Trelnes
14. 5: Sindre Vegar Ljøkelsøy.
17. 6: Åse Havik
1. 7: Stig Arve Togstad
12. 8: Anne Berit Øyasæter.

Orkdal.

15. 4: Janna Kvarme (døpt Løkken)
19. 4: Nina Gangås
29. 4: Terje Sæther, Arild By
Nina Solemsløkk
Ragnhild Drablos
13. 5: Rolf Betten, Kristin Drugli
27. 5: Arne Kristian Mo
Kristin Meås, Kristin Berger
Turid Efskin Løken
Laila Fagerholt.
31. 5: Terje Ophaug
17. 6: Øystein Rønning
8. 7: Kjetil Moe
15. 7: Arne Mæhlen
Trine Herdis Sølberg
Monica Stenset
22. 7: Jan Hallvard Storeng Kleven
(døpt Kvikne)
19. 8: Monica Wåtland
Wenche Forren
Vidar Hagen Øberg
John Rune Morken
2. 9: Monica Dombuhaug
12. 8: Esther Alfer (døpt Lade).

Orkanger.

20. 4: Lars Vidar Karlsen
22. 4: Anne Cathrine Husdal
20. 5: Kine Ustad
3. 6: Roger Forås
Rakel Irene Metliås.
Joar Hukkelås
Ronni Andrew Reitan.
10. 6: Sigurd Kvernemo
24. 6: Hugo Sundli
8. 7: Siv Beate Sletvold
Unni Gimse
Sylvia Alden
Ann Elisabeth Grøset
29. 7: Jan Eivind Ebbesen
Ingvild Bye
Monica Rehaug
26. 8: Janne Isdal.

Geitastrand.

8. 7: Anita Gjerstad
5. 8: Hege Hukkelås
Brit Grøset.

Vigde**Orkland.**

18. 4: Lars Garberg og Kari Paulsen
5. 5: Harald Hoston og
Beret Grete Botten.
9. 6: Gunnar Solem og
Svanhild Ingeborg Valstad.
28. 7: Idar Hoston og
Astrid Olaug Sættem
4. 8: Einar Haram og
og Oddny Steinunn Haltli
4. 8: Kai Dalane og
Kari Eline Opøyen
11. 8: Jarle Brattli og
Ingrid Oline Vuttudal
4. 8: Per Erik Berbu og Berit Sæter
(Surnadal).
18. 8: Sivert P. Nyhaug og
Magnhild Tallerås.

Orkdal.

18. 4: Svein Gjermund Slupphaug
og Kari Nikoline Forve.
28. 4: Kolbjørn Sivertsen og
Mari Synnøve Druglimo
(Vigd i Meldal.)
19. 5: Ole Snildalsli og
Borghild Sundli.
26. 5: Otto Helge Rønning og
Tove Berit Klepp (vigd Gol).
2. 6: Egil Ivar Talset Espås og
Torgunn Olsen.
16. 6: Johan Ulrik Aas og
Oddny Ingrunn Digerås
23. 6: Per Asgeir Svorkmo
og Ragna Lovise Eggan
7. 7: Ingebrigt Jostein Skorild og
Kari Aunemo
14. 7: Tor Hestnes og Randi Gossé
28. 7: Oddbjørn Løvås og
Tove Nyhus
Olaf Mindor Refsnes og
Marit Wolden
Geir Ove Sumstad og
Inger Marlaug Raanes
(vigd Hemne)
4. 8: Olav Hovde og
Ingrid Kjørsvik
11. 8: Jan Risbakken og
Marta Lovise Røhmesmo
18. 8: Sigmund Seljenvold og
Wenche Kvarme
Hans Petter Erstad og
Åse Eikli
4. 8: Olav Erling Solem og
Sissel Nyland (vigd Stange).

Orkanger.

18. 4: Wiggo Reidar Karlsen og
Marit Eriksen.
Per Magne Grefstad og
Unni Karlsen.

12. 5: Bjørn Dagfinn Husdal og
Grete Beate Grøtan

9. 6: Jan Birger Sivertsen og
Anne Meland
16. 6: Ola Østhø og Laila Eriksen
23. 6: Kjell Ross og
Aud Elisabeth Pilskog
22. 6: Halvor Hessen og
Mette Eliassen
29. 6: Bjørn Kjønli og
Ellen Britt Olsen
4. 8: Knut Peder Sagberg og
Britt Anne Voldvik (Meldal)
18. 8: Trond Dagfinn Swan og
Karin Kjønli.

Geitastrand.

12. 5: Bjørn Dagfinn Husdal og
Grete Beate Grøtan
19. 5: Ole Bjørnbeth og
Anne Mari Thorvaldsen.
14. 7: Arne Georg Holmen og
Grete Nygård.

Døde**Orkland.**

11. 4: Gurine Bergem f. 1882
18. 4: Gunnar Dahlen f. 1893
21. 5: Martin Årli f. 1882.
1. 7: Oline Bakke, f. 1888.
5. 7: Fredrik Øyum, f. 1893.
4. 8: Trond Kusæther, f. 1900
16. 8: Berit Valstad, f. 1885.
19. 8: Annar Øverby, f. 1910.
23. 8: Martha Solbu, f. 1898.

Orkdal.

22. 4: Håvard Landrø f. 1973
25. 4: Olav Andøl f. 1906
7. 5: Ragnar Bakksæter f. 1901.
9. 6: Maren Ekli, f. 1909
8. 7: Kjetil Moe, f. 1973
14. 7: Kristine Hansen, f. 1879
25. 7: Oline Blåsmo, f. 1888
30. 7: Jon Solem, f. 1918
11. 8: Anna Oline Svorkmo, f. 1903
25. 8: Fridtjof Eugen Gustav Adolf
Møller (Lundkvist), f. 1893.

Orkanger.

23. 4: Kristian Johan Otteberg
Skar f. 1895
8. 5: Ole O. Rønning f. 1905
14. 5: Peder Berg (hj.h. Løkken)
f. 1889.
5. 7: Peter Singstad, f. 1896
11. 7: Anna Oline Rostad, f. 1890
6. 8: Karen Johanna Jenssen,
f. 1899
19. 8: Guri Elshaug, f. 1900
30. 8: Johan Togstad, f. 1904.

Geitastrand.

3. 4: Bjarne Sletvold f. 1914
14. 4: Elling Almlie f. 1909.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld

Utgitt av soknerådene i Orkdal

Kontingent kr. 4.—.

Redigert av menighetens prester.

Kasserer:

Ivar Fandrem, 7320 Fannrem.

Postgironr.: 32 68 72.

Svorkmo Prenteverk - Svorkmo

**Ja til søndagsskolen
— landsaksjon
settes i gang**

Landsstyret i Norsk Søndags-skoleforbund forbereder nå en landsaksjon for å få flere barn i søndags-skolene våre. Mange søndagsskoler arbeider under store vanskeligheter. Fem dagers skoleuke vil ganske sikkert øke utfarten i helgene. En stor del av foreldrene ser ikke sitt ansvar for barnas åndelige behov til-tross for at de engang har båret dem til dåpen. Tallet på søndagsskole-løse barn øker betraktelig. Dette er en uhyggelig tendens som vi kristne ikke kan se rolig på. Montro om ikke den økende ungdomskriminalitet er en direkte følge av dette. Ihvertfall blir det hevdet på pålitelig hold at det er få av våre krimi-nelle ungdomsforbrytere som har gått på søndagsskole. Vi kan trygt si at Norge er blitt misjonsmark. Søndagsskolens landsaksjon, som ble drøftet allerede sommeren 1972, blir satt igang høsten 1973, nærmere bestemt i tiden 1.-7. oktober.

No skal vi bygge vidare på grunnen som er lagt.

Det vil på den eine sida seie at vi er klar over at det er eit kyrkjeblad som skal lagast. «Grunnen» må alltid vere bodskapen til kyrkja ut frå den kristne truvedkjenning. Men når det er lagt ein grunn av noen vil det seie at andre skal nytte seg av det og bygge vidare på den. Arbeid som er gjort treng ein ikke gjøre opp igjen.

Slik sett inviterer vi til ein ny epoke for Orkdal menighetsblad. Skal dette lykkast må vi først vere praktiske. Økonomien har skrangla og gått. Mange har vore svært flinke til å huse menighetsbladet, og mye frivillig gratisarbeid er lagt ned spesielt av våre pensjonerte venner lektor Nødtvedt og postmeister Fandrem. Det skulle ikkje vere naudsynt å legge til at redaksjonen også alltid har vore utan utlegg for bladet. Men ein ny økonomisk giv må til skal vi få bygge vidare.

Vi reknar med å modernisere inn-betalingsmetoden frå neste år, og vi vonar at det skal gå an å få ein del nyttige annonser.

Her inviterer vi publikum og for-retningsstand til samarbeid.

landsaksjon i gang, og all økono-misk støtte vil være kjærkom-men.

La oss stå sammen om å få flere barn og arbeidere inn i søndags-skolen!

Aksjonskomiteen består av redak-tør Reinhart Enggrav, formann, kretssekr. Lars Tveiten og general-sekr. Aksel Andreassen.

Alle henvendelsér vedrørende ak-sjonen gjøres til: Norsk Søndags-skoleforbund, Kr. Augustsgt. 19, Oslo 1. Tlf. 20 30 08.

Menighetsbladet

Orkdal menighetsblad er inne i sin 22. årgang. Det har vore eit godt bindeledd i kyrkjearbeidet i prestegjeldet desse åra. Gudsteneste- og møtelister, opplysningar, kommentarar har nådd ut til folk. Ein god del godt andaktsstoff har sikkert også gledd mange. Vi har lese gjennom dei ulike redaktørane sine innlegg og har lagt merke til ein hovudtendens. Det å bringe noe godt og verdfullt har vore ei hjarte-sak for alle. Ikke minst har vi merka dette i våre res. kap. Leergaards redaksjon, han som skapte bladet dei første åra.

No skal vi bygge vidare på grunnen som er lagt.

Det vil på den eine sida seie at vi er klar over at det er eit kyrkjeblad som skal lagast. «Grunnen» må alltid vere bodskapen til kyrkja ut frå den kristne truvedkjenning. Men når det er lagt ein grunn av noen vil det seie at andre skal nytte seg av det og bygge vidare på den. Arbeid som er gjort treng ein ikke gjøre opp igjen.

Hva kan hver enkelt gjøre?

- Anbefale søndagsskolen og om-tale den ved enhver gylden anled-nings.
- Være med og spre materiell som er utarbeidet for aksjonen.
- Støtte aksjonen økonomisk. Det koster ikke så lite å sette en slik

Men også når det gjeld redaksjo-nen må det bli ei felles sak. Sokne-råda sitt ansvar for bladet må poengterast meir. Alle menighets-lemmer blir invitert til å uttrykke seg i spaltene.

Det er ikkje så sjølv sagt at pres-tane er dei beste skribentar. Dess-utan må det fritt organiserte kris-tenliv i bygda passe på og kome meir med i bladet, det er eit kyrkjear-beid av dimensjonar. Vi presen-terer ei grein av det i dette nummer av menighetsbladet.

Bispevisitas —
(Forts. fra s. 1).
blir et særskilt samvær for, og til soknerådene, som har et felles sam-rådingsmøte.

Sist, men ikke minst sier vi vel-kommen til biskopen. Han har vært her før, og er kjent av de fleste. — Må vi få noen gode, givende dager!

Vel møtt i Jesu navn!

Presentasjon av aktivitetar i prestegjeldet

Det er noe som heiter public relation — det å gjøre seg og saka si kjent for folk. Etter kort tid i Orkdal oppdaga vi eit enormt frivillig kristent arbeid som gjorde si gjerning «frå dag til dag i det stille». Dei har vel funne det rettast slik. Det er ikkje blitt dei store avisoverskrifter jamvel om det ofte samlast meir folk enn både på fotballkampar og politiske møter. Dette konstaterer vi utan å seie noe negativt om pupilisiteten til desse aktivitetane.

Vi meiner likevel at foreningslivet og møteverksemada i heimane, på bedehusa, på leirstader og i kyrkjene treng å koma meir fram i dagen. Det er eit arbeid som er eit av dei viktigaste ledda i skapingsa av samfunn og miljø. Og dette som ofte blir sett på som sneversynt har eit utsyn og spennvidde utan like. Det er dimensjonert ut frå misjonsevangeliet «til jordens ender» — «så lenge verda står».

I dag har vi ein enkel presentasjon av «gamlemisjonen». Det Norske Misjonsselskap på verdsplan, landsplan, krinsplan og lokalt.

Som lista syner er det over 30 foreiningar av NMS i prestegjeldet. Vi hadde lyst til å kommentere: Noen betre! Frå Orkdal er det dei siste åra gjennomsnittleg betalt inn ca. kr. 50.000 i frivillege gaver til misjonen. Utanom dette kjem t.d. kostnader til eige arbeid, gaver til Mjuklia, testamentarisk gavet av Bakksetra m.v.

NMS ble grunnlagt i Stavanger 8.-9. august 1842 og driver i dag sitt arbeid gjennom 14 organiserte kretser med hovedsenter i Klubbg. 3, Stavanger. Det er tilsammen ca. 220 fast ansatte i hovedadministrasjonen, kretsene, Nomi Forlag og bokhandlervirksomheten, samt firmaet Global.

NMS' skoler: Misjonsskolen i Stavanger, Misjonsskolen for kvinner i Oslo, Misjonsbibelskolen i Stjørdal, (sammen med Samemisjonen) og Rønningen Folkehøgskole (sammen med Ungdomsforbundet). NMS arbeider på sju misjonsfelt i Afrika og Asia. Antall aktive misjonærer: 430. Antall menigheter: ca. 2200 og vel 300 000 menighetsmedlemmer. Ca. 480 skoler med ca. 34 000 elever, foruten jordbrukskole, døve og blindeskole, seks hospitaler, fire spedalsk-kolonier og 11 poliklinikker. Dessuten flere bibelskoler, yrkesskoler, daghjem og barnehager.

NMS' samlede inntekter i 1972 var: Kr. 22 074 244,—. Budsett 1973: kr. 24 000 000,—.

Herre over dødens makt

Aud Skagestad, Kamerunmisjonær, forteller om forskjellen på hedensk og kristen begravelse.

En ettermiddag jeg sitter på verandaen på misjonsstasjonen i Ngoundere, går et likfølge forbi på veien. Fire unge menn bærer den døde. Bak kommer noen kvinner som gråter og jamrer seg så det er vondt å høre. Det er tydeligvis en hedensk familie som har mistet en av sine kjære. Jeg må tenke på ordene i Ef. 2. 12 om den som lever «uten håp og uten Gud i verden». Når en hedning dør, har ikke de etterlatte noe håp om en evig herlighet hos Gud, hverken for den døde eller for seg selv. Bare det ukjente mørke er tilbake. Døden virker så brutal, så

Det viktigaste trur vi likevel ligg på eit anna plan. Den styrke og det samfunn det er å møtast til felles oppbygging på møta, turane, leirlivet for ungdom og andre aktivitetar. Den stabiliserande faktor dette har i samfunnslivet til dømes er ikkje alltid rekna med.

Gåvekontoen for Trøndelag krins i 1972 var over 2 millionar. Krinsmelinga seier likevel at den største kapitalen er dei unge som melder seg til teneste i misjonens allsidige arbeid rundt omkring i alle verdsdelar. Krinssekretær er Sverre Røvik og områdesekretær Ottar Hyldmo.

Vi minner til slutt om at alle misjonsforeiningane er opne for nye medlemmer. Vel møtt til fellesskap og samarbeid!

ubegripelig for dem. Den er den siste fiende i all sin grusomhet. Er det underlig at de gråter og «sørger som dem som ikke har håp»?

(1. Tess. 4. 13).

Senere er jeg tilstede ved en kristen begravelse. En skolegutt, sønn av en katekist, er død plutselig. Gravplassen ligger i skogkanten like utenfor byen. Mens de går langsomt innover på den smale stien, høres ikke annet enn sang. Hedningenes jammer er borte.

Sangen kjänner jeg om språket er ukjent. Det er «Hvilken venn vi har i Jesus». De synger om ham som kan lette de tyngste byrder, som er trofast om alle andre svikter og som alene kan trøste i sorgen. Ved gravan er det ingen som gråter. Misjonæren og guttens far holder hver sin tale. Begge snakker om ham som er oppstandelsen og livet og som lar oss leve om vi dør.

Misjonsarbeidet bærer frukt. Mennesker blir revet ut av mørket og får se Gud som lys i sitt liv. Hedenskapet er grusomt og har fortsatt stor makt i Kamerun, men evangeliet er også der en Guds kraft til frelse.

Alle mennesker er født med samme rett til menneskeverdig liv og med arverett til Guds rike. Du og jeg skal få være med og kunngjøre dette. Vi skal være vitne om Jesu død og oppstandelse både i Norge, i Kamerun og like til jordens ende.

Deg være ære,
Herre over dødens makt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt.
Lyset fyller haven,
se en engel kom,
åpnet den stengte graven,
Jesu grav er tom!
Deg være ære
Herre over dødens makt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt.

Misionofferet — tradisjon med liv

Gåvelista for Stavanger krets av NMS 1873 er interessant lesnad. Der står om: «Skillingsindsamling ved Fru Marie Bergesen: 3 Spd. 30 s.» — «Ved en Nodbas i Koper-

vik, andel i et godt Notekast i Nordland: 15 Spd.» — «Stjernerø Kvf. ved Margrethe Eeg 15 Spd. 10 s.» — «Lærer Egelie, fra Skolebørn i Ladestedet 60 s.» — «En Ubenevnt for solgte Poteter af en Missionsager: 1 Spd.» — «36 Arbeidere ved Blaafjelds Grube ved Kristoffer T. Bø til Løskjøbelse af Slavebørn paa Madagaskar: 11 Spd. 116 s.» — «Halvskillingsindsamling i Haaland i Ranneberg ved Lars Visted: 3 Spd. 24 s.» o.s.v.

Det Norske Misjonsselskap

Trøndelag krets.

FORENINGAR

Orkdal prestegjeld.

Orkdal ff. v/ Erling Fagerholt, 7320 Fannrem.

Ekli kvf. v/ Ragnhild Svorkdal, 7320 Fannrem.

Fjellspiren bf. v/ Johanna Jamtgård, 7320 Fannrem.

Grøtte Y. kvf. v/ Johanna Ree, 7320 Fannrem.

Fossjåren kvf. v/ Ane Øyasæter, 7320 Fannrem.

Gangåsvassbygden kvf. v/ Eli Kvåland, 7320 Fannrem.

Grøtte kvf. v/ Sigrid Håvdal, 7320 Fannrem.

Kvålsjåren kvf. v/ Anne Kvåle, 7320 Fannrem.

Liljen jl. v/ Reidun Liåmo, 7320 Fannrem.

Råbygden kvf. v/ Gunnvor Rian, 7310 Gjølme.

Solstrålen bf. v/ Sigrid Rønning, 7320 Fannrem.

Svorkbygden kvf. v/ Tina Rønning, 7320 Fannrem.

Sølberg kvf. v/ Karen O. Gjønnes, 7320 Fannrem.

Sommervold kvf. v/ Jorid Syrstad, 7320 Fannrem.

Sundli kvf. v/ Martha Eggen, 7320 Fannrem.

Ustjåren kvf. v/ Gjertrud Haugen, 7320 Fannrem.

Vårliv umf.

7323 Asbjørnslett.

Øien kvf. v/ Petra Melby, 7300 Orkanger.

Lysglint gl. v/ Reidar Halgunset, 7320 Fannrem.

Orkland sogn:

Asbøljåren mf. v/ Karen Øvervik, 7330 Svorkmo.

Kvikne kvf. v/ Målfrid Kvikne, 7330 Svorkmo.

Ljøkjell kvf. v/ Helga Ljøkkel, 7320 Fannrem.

Misjonsringen kvf / v Agnes Loe Dalen, 7330 Svorkmo.

Monsetjåren kvf. v/ Oddlaug Høston, 7320 Fannrem.

Monsetjåren ø. kvf. v/ Randi Gren Dahl, 7330 Svorkmo.

Øvre Orkdal misj.fcr. v/ Jostein Dahlen, 7330 Svorkmo.

Orkanger sogn:

Orkanger kvf. v/ Agnes Singstad, 7300 Orkanger.

Spiren umf. v/ Erling Fagerholt, 7300 Orkanger.

Geitastrand sogn:

Nordlys kvf. v/ Lovise Haugnes, 7374 Geitastrand. Tlf. 83 454.

Ofstad indre kvf. v/ Inga Bjørnbeth, 7310 Gjølme.

Ytre Geitastrand kvf. v/ Marit Myren Halsen, 7374 Geitastrand.

ELDRES HYGGETUND

i Orkland vil starte opp igjen utover hausten. Ein skal forsøke ha arrangement slik både på Svorkmo, Hoston, Vormstad og Monset. Ein har ennå ikkje fått fastlagt dagane, men dei vil bli tilstrekkeleg kunngjort på kvar plass. På Monset blir det eldres hyggetund i samanheng med gudsstenesta som er sett opp der 7. 10. Menighetssøsterlagets representantar rundt omkring har lova ordne med det praktiske opplegg.

Dei nyvunne kristne i Thessalonika skulle «sette si ære i å leve i det stille og gjøre sine plikter og arbeide med hendene sine» (1. Tess. 4, 11).

Vi skal straks sjå at Paulus rekna med at det kunne bli eit overskott av arbeidsinnsatsen. Sjølv hadde han meir enn ein gong hatt glede av å sjå at det han fekk for arbeidet sitt, rakk lengre enn til å dekke hans eigne dagsbehov. Og han hadde lært at det finst ein kristeleg måte å disponere overskottet på. Paulus har, med eit moderne uttrykk, ein «investeringsplan» for det som han får til gode. Og her kjem då det rådet som Paulus gir kristne til alle tider, og det er utforma i den bisetninga eg tala om: «— så han kan ha noko å

Eit «Pauli ord» om pengar og om disponering av overskott

Ja, det er verkeleg sant: Apostelen Paulus har eit visdomsord til oss om slike «verdslege» ting som arbeid og forteneste, og om korleis vi skulle disponere det vi får til overs. Dette «økonomiske» rådet gir han rett nok berre i ei lita bisetning. Men vi har sett døme på det frå soga at overlag viktige ting er blitt settet på plass i ei bisetning.

Aller først skal vi sjå på dei strenge prinsippa heidningeapostelen hadde for økonomien sin. Som misjonær og heiltidsarbeidar i tenesta for evangeliet hadde han rett til å få det han trøng til livsoppfaldet frå kyrkjelydane. «Ein arbeidar er si løn verd», er orda han nyttar om dette. Men sjølv gjorde han ikkje bruk av denne retten. Han hadde lært eit handverk og gjekk alltid ut frå at det var ein naturleg og sjølvsagd ting å «arbeide med hendene sine». Mange gonger måtte han ta natta til hjelp når han skulle få unna dei teltmakar-oppdraga som skaffa han levebrødet. Paulus var såleis ein iherdig arbeidsmann og hadde full rett til å refsa dei kristne som tok det lettint med arbeidsplikten sine. Somme vart så overåndelege at dei sat med hendene i fanget og venta på domedag. No fekk dei høyre strenge apostelord: «Den som ikkje vil arbeide, skal heller ikkje ete». Vi må ikkje sitere dette ordet galt: «Den som ikkje arbeider —» Nei: «Den som ikkje vil arbeide —»

Dei nyvunne kristne i Thessalonika skulle «sette si ære i å leve i det stille og gjøre sine plikter og arbeide med hendene sine» (1. Tess. 4, 11).

Vi skal straks sjå at Paulus rekna med at det kunne bli eit overskott av arbeidsinnsatsen. Sjølv hadde han meir enn ein gong hatt glede av å sjå at det han fekk for arbeidet sitt, rakk lengre enn til å dekke hans eigne dagsbehov. Og han hadde lært at det finst ein kristeleg måte å disponere overskottet på. Paulus har, med eit moderne uttrykk, ein «investeringsplan» for det som han får til gode. Og her kjem då det rådet som Paulus gir kristne til alle tider, og det er utforma i den bisetninga eg tala om: «— så han kan ha noko å

«Kjærlighetens gjerninger»

Dette var tittelen på en bok av den kjente danske teologen og filosofen Søren Kierkegaard. Boka var en samling med prekener. Og det er prekener som får det til å gå kulegrys eller varme ilinger gjennom leserne. For så inntrengende og så avslørende skildret han kjærligheten. Kjærligheten som aldri faller bort. Her kommer tittelen på fem av disse talene. La oss lese disse overskriftene langsomt og legge merke til at det hver gang er et nytter ord som har ettertrykket:

Du skal elske din neste som deg selv.

Kierkegaard adresserte sine taler til «hin enkelte».

Måtte da noen enkelte av oss stanse opp og grunne litt på disse fem måtene å variere en kjent setting på.

agn.

GAVER til bladet

ORKLAND :

Margit og Jørgen Vangen kr. 20. Stenetta og Arne Solem 10. Jørgine Høston 10. Johanna Digerås 10. Anne Lie 10. Hilda Solem 20. Karen Elden 10. Gjertrud Nerås 10. Vermund Elda 10. Sigrid Tronvoll 10. Marta Aarli 10. Anne Berbu 10. Serrine Lium 10. Olga og Ola Lomundal 10. Anders Lommundal 10. Marit Gimse 20. Kally Lund 10. Sigrid Wiggen 10. Erling Svorkmo 10. Johanna og Lars Rektorli 10. Klara og Ola Skarholt 10. Martin Skjelberg 10. Lars Valstad 20. Molly og Erik Bjørnbeth 10. Martha og Arvid Strømsvåg 10. John Damli 10. Solveig og Ivar Valstad 10. John Valstad 10.

UTENBYGDS :

Olga Fånes, T.heim kr. 10. Anne Gruthaug, Jerpstad 10. Anna Berge, Jerpstad 10. Ingvar Kjøren, J. Castbergsveg 30, Oslo 10. Reidar Blokeskar, Meldal 10. Aslaug Moksnes, Oslo 10. Magnhild Skjenald, Børsa 10. A. og O. Hønnåshagen, Orrevegen 4 II, 2010 Løvstad 10. Ellen Richter, Tyrihansvegen 2, Charlottenlund 10. Gunnar Larsen, E. J. Bergsv. 25 c, 2300 Hamar 10. Gerd Landrø, Selbekken 10. Magnar Husdal, Oppdal 20. Karl Erling Larsen, Kvåle 10. Tormod Hagen 10. Erling agn.

Aarvik 10. Lina og Elling Eriksen 20. Karen L. Gjønnes 10. Johanna og John Almli 10. Margit og Arnold Øyen 10. Nils Engen 10. Steinar Nilsen 10. Ingrid og Tor Solem 20. Astrid og Hågen Steen 10. Aslaug og Ole Sognli 10. Maja og Iver Lefstad 10. Reidar Halgunset 20. Ole K. Krodkdal 10. Sofie Kristoffersen 10. Klara Oline Sundli 10. Tordis Tuflåt 10. Leif Dørål 10. Bent Bentsen 20. Else og Kåre Vik 20. Gislaug og Arne Wormdal 20. Marie og Hjørleiv Eldevik 50. Gurina Bakken 10. Anna Svorkmo 10. Ellen og M. Aasbø 10. Gunda Auset 10. Gudrun og Sverre Sivertsen 10. Ida Lium 10. Klara og Eilert Eilertsen 10. Kristofer Prestmo 10.

ORKANGER :

Anne Wormdal kr. 10. H. B. 10. S. 30. Inga og Helge Metliås 10. Hjørdis og Alf Sundli 10. Marit Asphaug 10. Ingeborg og Edv. Solliås 10. Marit og P. Singstad 10. Agnes Syversen 10. Oline Haugen 10. Johanna Svee 10. Edit og Bjarne Kvarsnes 10. Lovise Nærvik 10. Signe og Konrad Olsen 10. Solveig og Per Gundersen 10. Gerd Saltnes 10. Jorun og Anton Karlsen 10. Anne og Einar Mælen 10. Anna og Peder Larsen 10. Sølv og Håkon Bach 10. Berntine og Oskar Spjøtvold 10. Anna og Erling By 20. Borghild og Jarle Leknes 10. Liv og Rasmus Krognes 10. Margit Breunig 10. Olufa og Egil Pedersen 20. Ingeborg og Kr. Haugen 10.

GEITASTRAND :

Marta Krodkdal kr. 10. Hanna Wolden 10. Birger Berntsen 10. Idar Husdal 10. Lovise Haugnes 10. Synnøve og Ottar Sletvold 10. Randi og J. N. Kvernmo 10. Karen Sletvold 20. Aksel Magnussen 10.

VERN OM LIVET

Problem i kyrkjebenken

Det er vel ikke berre eg som har røynt at benkene i Moskyrkja hallar framover, slik at når ein sit på dei, glid baken framover. Så lyt ein sitte og «spenne ti» litegrann, og smått om senn lyt ein gjera eit «hufs» attover att, for å kunne sitte bra ei stund. Eg har snakka med mange om dette og alle har same mening — benkene halla framover.

I Grøtte kyrkje er dei rette og gode og sitte i, — her glid ein ikke framover.

Det er i grunnen ein liten sak å kunne få rette på dette, og kostnaden vil vel heller ikke verta så stor.

Eg vil be soknerådet om å få dette gjort, så me får sitte godt, me som går åt kyrkja. Det blir sikkert gjort når de no blir gjort merksam på dette.

Kn. L.

Orkdal kirke

Det er kommet en del klager over at folk hører dårlig i kirka. I første rekke får høytaleranlegget og presene skylda.

Men enn om den som hører litt dårlig, sette seg lenger fremme i kirka? Som regel er det meget god plass nærmere prekestolen. Den plassen kunne gjerne benyttes. — Også ellers kunne menigheten plassere seg lenger fremme i kirka. Da ble det mer samling over samværet.

Mange unnsler seg vel for å gå fram. Det er det ingen grunn til. Og vi som sitter framme i koret, er ikke farlige!

Gjør et forsøk neste gang!

Klokkeren.

ORKDAL Minnefond.

Send en hilsen når noen blir rammet av sorg. — De får den hos en av disse: Gunnar Melås, Kåre Gjønnes, Johan Fagerholt, Ane Øyasæter, Fannrem Bokhandel, Einar Bjørndal, A. G. Nødtvedt, Fridtjof Diger-

Hommelvik 10. Trygve Reitan, 6400 Molde 10. A. Øyasæter, 7050 Charlottenlund 14. Hildur Sørdal Eriksen, Hundhamarvegen 76, N.B. 14572 Norsberg Sverige 20. Marit Torneby, Kløfta 10. Anne og Odd H. Bakken Oslo 20. Julie Kjøren, Trondheim 10.

Hjertelig takk!

as, Peder Tronvoll, Borghild Asbjørn, Dagny Korsli, Lars Bonvik.

Vi minner også om ORKLAND minnefond. Kontakt Klara Aamodt-Svorkmo.

Konfirmantene

blir innskrevet første uka på september, på sine respektive skoler. Det blir tre klasser både på Orkanger og Grøtte ungdomsskoler. Res. kap. leser med ett parti på Grøtte og to på Orkanger, soknepresten to på Grøtte og ett på Orkanger.

Konfirmanter som er døpt utenfor prestegjeldet, bes ordne med dåpsattest.

Soknerådsvalg

skal det være til høsten. ORKDAL er valget alt bestemt: 21. oktober. ORKANGER 18. 11. ORKLAND 18. 11. GEITASTRAND 25. 11.

Onsdag 19. sept.:

Kl. 10 gudstj. Orkdal kirke. Barne-skolen fra Gjølme og Grøtte møter. Biskopen samtalere m/ barna. Res. kap. Eidhamar preker.

Kl. 11.35 besøk Grøtte ungdomsskole Biskopen taler. Kontorvisitas.

Kl. 18 lærermøte Grøtte skole.

Torsdag 20. sept.:

Kl. 10 besøk Orkanger aldersheim.

Kl. 14 besøk Fannrem

Kl. 17 besøk Orkdal Sjukehus.

Kl. 20 gudstj. Geitastrand v/ biskopen.

Søndag 23. sept.:

Kl. 11 visitasgudstj. Orkdal kirke v/ biskopen. Menighetsmøte for prestegjeldet.

Kirkekaffe i Megården bedehus.

Ved menighetsmøtet møter medhjelpere, kirkeverger og medlemmer av soknerådene i prestegjeldet. — Medlemmer av kommunestyre og skolestyre innbys, likeså kristendomslærere, søndagsskolearbeidere og styrer i kristelige lag og foreninger.

Vel møtt!

REPLIKK.

— Far, er ikke Bibelen Guds ord?

— Jo, gutten min.

— Ja, men skal vi ikke da gi den tilbake til ham — vi bruker den jo likevel aldri.

Program for bispevisitasen i Orkdal prestegjeld 18. - 20. og 23. sept. 1973.

Ei helsing til dei fire kyrkjelydane i Orkdal

No, når ein ny prest er utnemnd til Orkdal prestegjeld er det sikkert mange som undrast på kven dei nye prestefolka er, kor dei er frå og kva for ein bakgrunn dei kjem ifrå. Så sender vi da denne helsinga framfor oss.

Kona og eg er begge sør-trøndarar. Kona — Jorunn — er fødd og oppvaksen i Brekkebygd på Rørosvidda. Far hennar var tollstasjonsstyrar på tollstasjonen Vauldalen — heilt oppe på Kjølens rygg — 850 m over havet. Sjølv er ho utdana sjukleiar.

Eg, som skriv dette, er fødd i Støren. Far min var jarnvegsmann og eg vokt opp mange stader — mest i Trondheim. Men da eg i mine første barneår ilag med mor og far fekk ha heimen min på eit lite småbruk (tidlegare husmannsplass) i Støren, og seinare i alle feriar fram til voksen alder fekk arbeida og feriera der, så fekk eg også nær tilknytning til bondeyrket.

Borna våre er Agnes - 14 år, og Steffen - 11 år, begge født på Røros.

Vi var først prestefolk på Røros i 11 år og har no vore det same i Snåsa i like lang tid. Eg - Kaare - vart prestevigd i Brekken Kyrkje inne på Rørosvidda ein kaldbister desember dag (29/12 -51). Da var Prost Havdal med og assisterte biskop Fjellbu. No skal vi få ta opp stafetten etter familien Havdal. Vi vonar at vi skal greie det enda om vi vanskeleg kan fylla deira plass.

Så ynskjer vi Orkdal prestegjeld eit lukkeleg samarbeid med oss i Herrens vingard. Det går ei gryande kyrkjelydsvekking over landet vårt. Folk vaknar meire og meire opp til skynsemd for dei umissande verdiar vi har i Guds ord planta midt imellom oss. I kyrkjelyden skal dette ord odlast, vaktast og forkynnast. Berre når vi tar imot evangeliet i vårt hjarte kan vi leva under Guds velsigning i vårt kvardagsarbeide. Vi ber om at Vår Herre og Frelsar vil velsigna folket i Orkdal og vårt arbeide der, anten det blir mange eller få dagar.

**Jorunn og Kaare Rogstad
Agnes og Steffen.**

Familierådgivningskontoret

i Trondheim

sosialmedisinsk institusjon

— under tilsyn av fylkeslegen i Sør-Trøndelag - er flyttet til:
Nordregt. 12, 4. etg.
(Gjensidigegården)

Kontortid:

- 9 - 15, lørdager 9 - 13.
- Avd.: Orkdal — fredag
- Brekstad — fredag
- Røros — tirsdag.
- Timeavtale tlf. 27 585.

GUDSTENESTER

Søndag 9. september:

Geitastrand. Prost Havdal.

Ofring Santalmisjonen

Orkanger. Res. kap. Eidhamar.

Søndag 16. sept:

Orkland. Res. kap. Eidhamar. Nattv.

Orkdal. Prost Havdal.

Tirsdag 18. sept:

Orkanger kl. 9.30. Barneskolen møter. Prost Havdal preker.

Biskopen samtaler med barna.

Orkland kl. 13. Årlivoll skole møter. Res. kap. Eidhamar preker.

Biskopen samtaler med barna.

Onsdag 19. sept:

Orkdal kl. 10. Barneskolene på Gjølme og Grøtte møter.

Res. kap. Eidhamar preker.

Biskopen samtaler med barna.

Torsdag 20. sept:

Geitastrand. Kveldsmesse kl. 20 v/ biskopen. Ofring til Bispedømmerådet. Buss fra Husdalen og Råbygda.

Søndag 23. sept:

Orkdal. Visitasgudstjeneste ved biskopen. Ofring til Bispedømmerådet. — Menighetsmøte etter gudstj. Kirkekaffe Megården,

Søndag 30. sept:

Orkanger. Res.kap. Eidhamar.

Ofr. til De fire diakoniinstitusjoner. Nattverd.

Geitastrand. Prost Havdal.

Buss fra Råbygda.

Søndag 7. oktober:

Orkdal Res. kap. Eidhamar. Nattv. Houston, Forsamlingshuset, kl. 11.

Prost Havdal.

Monset grøndehus kl. 17.

Res. kap. Eidhamar.

Søndag 14. okt:

Orkland. Prost Havdal.

Orkanger. Res. kap. Eidhamar.

Søndag 21. okt:

Orkdal. Res. kap. Eidhamar.

Soknerådsvålg e. gudstjenesten.

Orkanger. Prost Havdal.

Bededag 28. okt:

Orkdal. Begge prester.

Ofr. til soknerådkassan.